

bitrati sunt. Verum pace horum dixerim mihi, cum Eruditissimo viro Ioanne de Launoy, aliam videri mentem Nicænorum Patrū. Ac vt ita esse probe-
tur, testis erit Dionysius exiguus antiquus Canonum Collector & Interpres,
qui non de comparatione iurium Patriarchalium inter Romanum, Alexan-
drinū, & Antiochenum Episcopos, hoc agi Canone perspicuè docet, sed de
seruandis antiquis consuetudinibus, non tantum per tres eorum Patriarcha-
tus, verum etiam per alias prouincias, à maioribus Metropolitibus administra-
tas. Vnde sic cum verbis Latinis exposuit. [Antiqua consuetudo seruetur per
Aegyptum Libyā, & Pentapolim, ita vt Alexandrinus Episcopus horū om-
nium habeat potestatem, quia & vrbis Romæ Episcopo parilis mos est. Simi-
liter autē & apud Antiochiam, cæterasque prouincias, suis priuilegia seruen-
tur Ecclesijs.] Idem planè confirmat altera Isidori editio his verbis expressa.
Mos antiquus perduret in Aegypto, Libya & Pētapoli, vt Alexandrinus Epi-
scopus horum omnium habeat potestatem, quoniam quidem & Episcopo
Romano parilis mos est. Similiter autem & apud Antiochiam, cæterasque
Prouincias honor suus vnicuique seruetur Ecclesiæ.] Etenim quis in his non
aduertit à Patribus Nicænis non propriè comparari tres Patriarchas inter se,
cū aliarum etiam Ecclesiarum, quas Patriarchalibus exæquare absurdum
esset, mentio fiat: sed præcisè statui, vt antiqui mores seruentur in Alexandri-
na Ecclesia, sicut in Romana, & Antiochena, necnon in alijs Ecclesijs: Hinc
fit, vt in varijs editionibus huic Canoni præfixus sit titulus iste, *de priuilegijs
Ecclesiarum*, qui sanè haud conueniret, si comparandorum trium Patriar-
charum sola mens Cōcilij fuisset. Nec incassum ab ijs editum est in Canone,
quod similiter alijs sua iura seruentur Ecclesijs, cum tunc plures Metropoles
iura propria ex consuetudine haberent, ac inter eas Ephesina, vt inquit Eua-
grius, Patriarchico frueretur.

a Euseb. lib. 3. c. 6.
hinc patria.
Εκ τῆς παλαιᾶς
ἐκείνης, ἀποδείκνυται
τῇ ἐκείνῃ, καὶ τὸ
πatriarchalὸν δὲ
καὶ τὸ, ὅτι αὐτῶν
ἐκείνων ἡ ἐκείνη
ἐστὶν πατρίδα.

b Innoc. I. epist. 18.

Sed quomodo in iure ordinandorum Episcoporum, super quo Canon ille
conditus est, Romanum, Alexandrinum, & Antiochenum Episcopos iusta
cum ratione Concilium Nicænū comparasset, qui in his toto cœlo discrepa-
bant? Siquidem Romanus Episcopus in pluribus suæ Diœcesis regionibus,
nequidem Metropolitibus propria manu ordinabat: Alexandrinus, per totum
Patriarchatum Metropolitica iura, vt probabimus, habebat; & Antiochenus
quasi media inter illos iura obtinebat, hoc est maiora Romano, quantum ad
hoc, licet in alijs ipso multò inferior, eique subditus esset; & minora Alexan-
drino. Etenim & Orientis Metropolitibus propria manu ordinabat; omnium-
que eiusdem tractus Episcoporum electionem, priusquam ordinarentur, as-
sensu suo firmabat: quemadmodum Innocentius primus^b ad Alexandrum
Antiochenum ait, ei scribens, vt sicut Metropolitanos autoritate ordina-
bat singulari, ita impedire poterat, ne absque permisso conscientiaque sua,
cæteri ordinarentur Episcopi. Equidem hisce rationibus ductus haud leuiter
arbitror, non tam hoc Canone comparationem fieri inter Patriarchas quoad
eorum iura, quam statui vt antiqui mores licet diuersi, apud eos omnes ser-
uentur, sicut & in alijs Ecclesijs. Nec parum in hoc confirmor à titulo in va-
rijs editionibus huic Canoni præfixo *de priuilegijs Ecclesiarum*, qui sanè pror-
sus ab eo alienus esset, si de Patriarcharum comparatione, & non de priuile-
gijs ex consuetudine acquisitis in illo ageretur.

Vt autem circa Episcoporum ordinationes, tribus his Patriarchis simile ius
non conuenisse clarius dignoscatur, non pauca propria Alexandrinū conse-